

WOORD & DAAD

Uitgave van de Protestantse Gemeente te St.-Oedenrode, Son en Breugel

De barmhartige Samaritaan, kerkraam in de St. Lambertuskerk te Huisseling

26 mei 2020, 48ste jaargang, nummer 2

Protestantse
Kerk

Het nieuwe normaal

De vorige Woord&Daad lijkt uit een ander tijdperk te komen, een tijd die definitief verleden lijkt. Geen enkel woord verwees naar de crisis waar we nu in zitten. Deze Woord&Daad zal bol staan van corona en de gevolgen daarvan.

Het kan ook niet anders. De crisis die het covid-19 virus heeft veroorzaakt, is zó alles omvattend dat je er niet omheen kunt, hoeveel er ook al over gezegd is. Alles is aangetaast door corona.

Ook mijn dagelijks leven: mijn kerkelijke werk is totaal veranderd. Mijn werk als geestelijk verzorger in het ziekenhuis waar in no time alles in gereedheid werd gebracht om de vele ernstig zieke coronapatiënten op te vangen, veranderde. Mijn kinderen kunnen niet meer naar school, mijn dochter hoeft geen eindexamen te doen en mist daardoor een aantal belangrijke rituelen die horen bij het eind van haar schoolperiode.

Ik kan niet bij mijn ouders op bezoek, leuke activiteiten zoals naar een concert of naar de film gaan, kunnen niet meer.

**“
Ons leven is drastisch veranderd - ons persoonlijk leven, maar ook dat van de hele samenleving.**

Ook voor u zal het leven veranderd zijn. Wanneer u niet meer hoeft te werken, verandert er dagelijks wellicht niet zo veel behalve dat u zich ook moet houden aan de richtlijnen. Maar wanneer u zzp-er bent, of het bedrijf waar u werkt krijgt geen orders meer, dan komen er ook geldzorgen bij. De gevolgen zijn voor de een groter dan voor de ander.

Ons leven is drastisch veranderd - ons persoonlijk leven, maar ook dat van de hele samenleving. We zullen moeten wennen aan een 'nieuw normaal'. Maar hoe was 'oud normaal'? Het was normaal dat we bij elkaar op bezoek konden gaan, dat we kerkdiensten konden bijwonen, dat we elkaar zonder fysieke afstand nabij waren.

Maar het was ook normaal dat we dachten dat we allemaal uitsluitend gericht waren op onszelf, en dat we ons niet om

elkaar zouden bekommeren. Ook was het normaal dat de economie alsmaar zo hard mogelijk moest groeien, dat we steeds méér en steeds verder wilden. Het was normaal dat we ons voedsel van over de hele wereld lieten aanslepen, dat we voor een euro hebbedingetjes uit China lieten komen en dat we op vakantie gingen naar de andere kant van de wereld. Het was normaal dat we elkaar op social media lieten zien hoe geweldig spannend ons leven was, en dat we álles uit het leven wilden halen. Het was normaal dat we miljoenen dieren in megastallen lieten leven voor de slacht, dat we in de winter aardbeien aten, dat de kledingwinkels elke paar weken nieuwe collecties hadden. Het was normaal dat we de vogels niet meer hoorden, dat we bomen kapten om bredere wegen aan te leggen en dat soorten dieren en planten uitstierven.

Wat is normaal? En waar willen we naar terug? Waar verlangen we naar, waar hopen we op, wat wensen we voor onszelf en onze (klein)kinderen? Waar bidden we om?

Ik hoop dat we het 'oude normaal' *niet* meer normaal vinden. Dat in het 'nieuwe normaal' de nieuwe levensstijl die de coronacrisis afdwong, de norm wordt. Dat ons gedrag niet meer ten koste gaat van de totale planeet en de toekomst van onze (klein)kinderen. Dat we ons mogen verheugen in een zelfde toekomst, dat we ons met de opgroeiende generatie solidair verklaren door ze ons 'oude normaal' niet meer op te dringen.

We hebben het zelf in de hand. Niet in ons eentje, maar gezamenlijk. Laten we naar elkaar blijven omzien, elkaar steunen op de ingeslagen weg naar een nieuwe toekomst.

*Blijf niet staren op wat vroeger was,
sta niet stil in het verleden.
Ik - zegt Hij - ga iets nieuws beginnen.
Het is al begonnen, merk je het niet?
Jesaja 43 : 28*

*Petra Zweers
kerkelijk werker*

Van de redactie

In het artikel Corona en Hoop op pag. 8 leest u hoe dit nummer van Woord&Daad tot stand is gekomen. Ondanks de korte periode sinds het verschijnen van het vorige (maart) nummer, is er toch veel kopij binnen gekomen, ook actuele zaken. Zo zijn er bijdragen van Petra en Jan over hoe het met onze gemeente gaat in deze moeilijke (Corona) tijd. Op pag. 5 en 6 vindt u een uitnodiging aan de gemeenteleden om iets van zich te laten horen in een tijd dat we elkaar zo weinig of helemaal niet zien. Chris Mondt stuurde als aflevering van zijn rubriek 'Mondtjesmaat' een bijzonder verhaal over zijn recente ziekte en verblijf in het ziekenhuis. Rob de Jong schrijft over de organisatie van de kerkdiensten in samenwerking met de Johannesgemeente.

Verder is er nog deel 2 van het leuke verhaal van Marcel Janse over de kosters van de Knoptorenkerk.

Voor de cover hebben wij gekozen voor een afbeelding van de Barmhartige Samaritaan. Heel toepasselijk als we denken aan al die medewerkers in ziekenhuizen en verpleeg- en zorginrichtingen, die dag en nacht paraat staan voor hun patiënten en zich inzetten met risico's voor eigen gezondheid. We denken ook aan de vele vrijwilligers, waaronder ook leden van onze gemeente, die zich bekommeren om zieken en ouderen. Een voorbeeld is de zorg van leden van onze kerk voor de dak- en thuislozen in het inloophuis 't Hemeltje in Eindhoven. Zie het bericht van Jeannet Venekamp (pag. 10), dat zij eerder plaatste in de nieuwsbrief van 31 maart. Lof voor deze barmhartige Samaritanen!

AvdH

Het is bestuurlijk op dit moment rustig in de kerk. En dat maakt ons een beetje onrustig. Wat zien we over het hoofd? Wat blijft er over van een gemeente die elkaar niet ontmoet? Is er niemand ziek? Bereiken de mensen van pastoraat wel hun mensen? Zijn er gemeenteleden die in een isolement terecht zijn gekomen en zich vreemd voelen van het dagelijkse leven? Heeft ieder de middelen om contact te onderhouden met familie, vrienden en kinderen? Kan iedereen kerkdiensten meemaken op internet?

We weten niet wanneer het verantwoord is om de kerk weer open te maken, zodat we niet meer op een scherm hoeven te turen. Om weer te kunnen zingen tegen de klippen op. Sinds 21 april weten we wel dat er geen evenementen gehouden mogen worden voor 1 september. We vrezen dat kerkdiensten daar ook onder

vallen. Kerkdiensten zijn immers ook doorgeefluiken van het Covid-19 virus gebleken. We horen wel dat veel gemeenteleden de ontmoeting met elkaar missen. Bij een kerkdienst hoort ook elkaar zien en spreken. En dan is een kerkdienst op internet toch maar behelpen. Maar stel je voor dat we dat ook niet hadden; dan moet je alles missen. Daarom zijn we erg blij met de uitzendingen vanuit de Johannesgemeente. Het is heel bijzonder dat we zo harmonieus samen de diensten organiseren. En niet te vergeten Mannaradio met Petra en Kirsten op woensdag. Als ik de dienst op internet volg en op tafel onze kaars zie staan en een van onze eigen mensen achter de tafel zie dan ben ik erg blij dat deze samenwerking zo goed verloopt.

Op donderdag 30 april heeft de kerken-

raad via een beeldverbinding vergaderd. Dat is toch een stuk directer dan via de mail of whatsapp. We hebben even de peilstok gestoken in de ambtsgroepen om na te gaan hoe de stand van zaken is. Uiteraard is ook de samenwerking met de Johannesgemeente aan bod gekomen en onze bijdrage aan de 4 mei-herdenkingsbijeenkomsten in Rooi en in Son. De bijdrage van de kerken in Son is terug te zien via een link op onze website (onder kerkdiensten).

Misschien dat de komende tijd ontmoetingen op kleine schaal wat makkelijker worden. We hopen dat van harte en wensen iedereen sterkte en uithoudingsvermogen toe. **Laat wat van je horen, zie onze actie elders in Woord&Daad beschreven.**

Jan Haan

Van de ambtsgroep Beheer

Jaarrekening 2019 en Actie Kerkbalans 2020

De Actie Kerkbalans van dit jaar heeft volgens plan kunnen verlopen. De mensen van Pastoraat en Beheer hebben weer veel werk verzet. De AK-brieven werden opgesteld, gemaakt, gedistribueerd, voor een deel weer thuis bij u opgehaald. Velen van u hebben terecht gebruik gemaakt van de envelop met antwoordnummer om de ingevulde toezegging per post aan ons te sturen. We zijn tevreden dat deze methode ook voor u werkt. Alle medewerkers: dank voor jullie inzet! Ook dank aan allen die gereageerd hebben. Het resultaat tot nu toe is bemoedigend. De toezeggingen die we ontvingen, bedragen samen ruim € 78.000. Daarmee is het begrote bedrag niet helemaal gehaald maar wellicht ontvangen we in de loop van het jaar nog enkele toezeggingen.

Van de Ambtsgroep Eredienst

De vergadering van de ambtsgroep eredienst was een van de laatste vergaderingen voordat alles anders werd. We spraken nog over de vieringen in de Goede Week, Pasen, de eerste voorbereidingen voor Startzondag zouden niet lang meer op zich laten wachten. Maar een voor een lieten kerkenraden weten de kerkdeuren op zondag gesloten te houden en tot nu toe kunnen we geen kerkdiensten houden. Dat is een gemis, voor de een wat meer dan de ander, en we hebben geen idee wanneer we weer op de gewone manier samen kunnen komen.

De kerkenraad heeft al snel aansluiting gezocht bij kerkenraad van de Johannesgemeente en we werden er hartelijk welkom geheten. In de Johanneskerk in Eindhoven wordt elke zondag een 'kerkdienst' opgenomen: het is een compacte dienst van woord en gebed. Telkens is

Hoe onze uitgaven zich in dit bijzondere jaar zullen ontwikkelen, moeten we afwachten. Wat we wel kennen zijn de resultaten van 2019.

Ambtsgroep Beheer heeft begin maart de Jaarrekening 2019 voorgelegd aan de kerkenraad en in de laatste formele vergadering die dit jaar (op 16 maart) nog gehouden kon worden, is de jaarrekening besproken en voorlopig goedgekeurd. Kort na deze vergadering zijn de maatregelen in verband met het corona-virus bekend geworden en is het daarom niet mogelijk geweest de cijfers voor te leggen aan en te bespreken met de controlecommissie. De kerkenraad kan zonder het advies van de controlecommissie de Jaarrekening 2019 niet definitief

er iemand van onze kerk aanwezig - meestal is dat Petra Zweers als kerkelijk werker. Onze tafelkaars staat op een kant van de liturgische tafel als herkenbaar symbool.

De kerkdiensten zijn zondagmorgen om 10.00 uur te bekijken of later terug te kijken via de website kerkdienstgemist.nl en als u invoert *Eindhoven Johannesgemeente*, kunt u de uitzending aanklikken. Mocht u deze diensten graag zien maar het lukt u niet om verbinding te krijgen, neem dan contact op met uw contactpersoon of de kerkelijk werker, dan kijken we hoe we het probleem kunnen verhelpen.

Vanaf 1 juni mogen groepen van 30 personen weer samenkomen. De kerkenraad denkt na over hoe we daarmee omgaan.

(Zie ook het artikel van Johan Zwart op pag. 4, red.)

Rob de Jong
Petra Zweers

goedkeuren. De PKN heeft onlangs uitzonderingsregels opgesteld. Wij hebben de voorlopige cijfers op hun verzoek ingediend met de verplichting aan ons om zodra het mogelijk is het controlewerk wel te laten uitvoeren en dan de cijfers alsnog definitief goed te keuren. Pas dan kunnen wij aan de gemeente via het publicatiebord inzage geven in de jaarcijfers.

We kunnen u al wel vertellen dat 2019 voor onze kerkgemeenschap financieel goed verlopen is. Het resultaat geeft aan dat we vorig jaar geen gebruik hebben hoeven te maken van onze reserves. Inkomsten en uitgaven waren nagenoeg gelijk aan elkaar!

Johan Zwart
Ambtsgroep Beheer

COLOFON

Woord&Daad is een mededelingenblad dat wordt uitgegeven door de Protestantse Gemeente te St.-Oedenrode, Son en Breugel. Verschijnt 4 à 5x per jaar. Oplage 500 ex. Redactie: A. van der Harst, P. Oosting. Opmaak: D. van Hattum. Druk: Drukkerij 'Puntscherp', Eindhoven.

Distributie en bezorgklachten:
Son en Breugel: Dhr. F. Isarin,
tel. 0499-476885
St.-Oedenrode: Mw. G.C. Damen,
tel. 0413-472215

Eerstvolgende verschijningsdata:

01-09-2020

08-12-2020

Kopij inleveren vóór:

19-08-2020

23-11-2020

U gelieve uw kopij **OP TIJD** aan te leveren, bij voorkeur per e-mail sturen naar:
redactiewoordendaad@kpnmail.nl

In voorkomende gevallen kan de redactie een artikel inkorten of niet plaatsen.

Van de kerkelijk werker

De vorige uitgave van Woord&Daad lijkt uit een andere eeuw te komen. Geen woord over corona, allerlei nieuws over geplande activiteiten en 'gewone' kerkdiensten.

We hadden toen nog geen idee wat ons te wachten zou staan.

Het normale kerkelijke werk viel in een klap stil. In die eerste week heb ik contact gezocht met de contactpersonen en coördinatoren om te kijken wat we voor

het pastoraat zouden kunnen doen.

Het was voor ieder heel vanzelfsprekend om telefonisch contact te zoeken met de mensen uit hun wijk. En waar deze gemeente sterk in is, namelijk betrokkenheid tonen bij anderen, gebeurde nu ook maar dan op een wat andere manier.

Mijn collega - ds. Kirsten Wuijster van de Johannesgemeente - en ik kwamen al snel op het idee om een programma te maken op kerkdienstgemist.nl. Omdat we niet meer bij mensen op bezoek konden komen, maakten we iets voor de gemeenteleden om naar te kijken, zodat er toch iets van verbondenheid kon zijn. We hebben nu acht keer Manna radio gemaakt, elke keer op woensdag rond het middaguur. De uitzendingen zijn terug te zien op kerkdienstgemist.nl (Eindhoven, Johannesgemeente).

Op woensdag 20 mei was de laatste uitzending.

Al snel nadat er geen gewone kerkdiensten konden zijn, heeft de kerkenraad contact gezocht met de Johannesgemeente om te kijken of we samen diensten konden uitzenden. Deze gemeente beschikt over opname-apparatuur voor beeld en geluid en dat had in de kerkenraad de voorkeur boven alleen audio. Ook deze diensten zijn op kerkdienstgemist.nl te bekijken.

Uit zorg voor u kom ik voorlopig niet op bezoek. Ik kan wel telefonisch contact met u zoeken en dat doe ik ook. U kunt mij ook bellen - dat is altijd goed. En misschien vinden we nog wel andere vormen van bezoek en pastoraat. Denkt u maar mee.

Wat mij erg bezighoudt is hoe we ons als kerk(gemeente) opnieuw kunnen uitvinden. Zoals het er nu naar uitziet, zullen we moeten leren leven met het verlies van vanzelfsprekende nabijheid. Uit zorg voor elkaar kunnen we geen kerkdiensten of grote(re) bijeenkomsten houden zoals we gewend waren. Hoe gaan we er dan toch voor zorgen dat we een gemeenschap blijven? Er zijn wel onderlinge contacten en dat is geweldig, maar hoe houd je het gevoel dat je deel uitmaakt van een grotere groep die kerk heet? Of biedt het wegvallen van bestaande structuren juist een kans om het anders te gaan doen? Het zijn interessante tijden waarin we samen opnieuw vorm moeten geven aan kerk zijn.

Petra Zweers,
kerkelijk werker
tel. 0658 774450

Kerkdiensten? Voorlopig niet!

Halverwege de maand mei begonnen er berichten te verschijnen dat kerkdiensten wel zouden mogen worden gehouden, te beginnen met 30 later met 100 personen. Dit dan wel onder de strikte anderhalve meter regel en andere van toepassing zijnde maatregelen.

De kerkenraad heeft natuurlijk gekeken of er voor ons een haalbare vorm is. Leidraad daarbij is een protocol dat op grond van de RIVM-regels opgesteld is door de PKN. Na bestudering van dat protocol komen we tot de conclusie dat er per eind mei nog geen werkbaar vorm voor onze situatie bestaat.

We noemen een paar van de belemmeringen:

- Kerkgangers moeten vooraf reserveren
- Geen gemeentezang
- Koffiedrinken na afloop niet mogelijk
- Regels vragen veel extra organisatie

We voelen ons aangesproken door Ferdinand Borger, de predikant van de protestantse kerk in Waalre, die schrijft: "Stap niet in de verleiding samenkomsten te organiseren waarbij een grote groep mensen onhandig om elkaar heen manoeuvreert en zwijgt waar deze eerst zong. Benadruk niet de onaanraakbaarheid terwijl nabijheid één van je wezenskenmerken vormt. Een dergelijke experiment leidt tot een toenemende vervreemding".

Een idee dat bij de kerkenraad bekeken wordt is het op bepaalde tijden openstellen van de kerk als stiltecentrum. Bij die vorm van gebruik ontstaat er mogelijk iets van ontmoeting, weliswaar nog steeds op anderhalve meter afstand, tussen kerkleden.

We blijven de ontwikkelingen volgen en houden u op de hoogte.

Johan Zwart

Vanuit de ZWO

Helaas hebben we vanuit de ZWO niet veel te melden, door deze bijzondere tijd.

Gelukkig hebben we de paasgroetenactie wel door kunnen laten gaan. We hebben de kaarten voor de groeten verdeeld over verschillende gemeente leden, die ze weer netjes bij ons terug bezorgd hebben. Misschien ook wel een idee voor volgend jaar

Brabant voor Moldavië, het samenwerkingsverband van een aantal Brabantse gemeenten gaat gewoon door. Zij ondersteunen 4 projecten van Kerk in Actie in het armste land van Europa. Ook al hebben wij daar nu geen speciale actie voor, willen we hen toch blijven ondersteunen. Informatie vindt u op de site van Kerk in Actie/ Brabant voor Moldavië.

Hopelijk kunnen we na de zomer weer volop aan de gang, blijf vooral gezond allemaal.

Namens de ZWO,

Cora Rothuizen

DOE MEE AAN ONZE CORONA-ACTIE. LAAT VAN JE HOREN!

Wat missen we het om elkaar te zien!

In deze tijd waarin we allemaal zo veel mogelijk thuis moeten blijven, missen we elkaar in de kerkdiensten, gespreksgroepen of bij het koffiedrinken.

Gelukkig zijn er wel veel mensen die telefonisch met elkaar contact hebben maar veel mensen missen het samenzijn, het deel zijn van een gemeente.

Heeft u ideeën over nieuwe vormen van samen-zijn, van elkaar ontmoeten?

Wat kan er wel? Een wandelgroep? Tuinvisite? Mailt u ons met uw ideeën of opmerkingen.

Om te beginnen hebben wij iets leuks bedacht.

Op de blanco achterkant van deze pagina schrijft u iets dat u met ieder van ons wilt delen. Dat kan bijvoorbeeld een groet zijn, een gedichtje, een tekst of een plaatje.

Deze pagina doet u in een envelop, schrijft het kerkadres* erop - een postzegel hoeft niet vanwege het antwoordnummer - en doet 'm op de post of in de brievenbus van de kerk.

En wij plakken alle inzendingen aan de binnenkant van de kerk op het raam, zodat u buiten vanaf het kerkplein ieders bijdrage kunt bekijken.

We hopen dat ieder hieraan meedoet, en dat er veel te bekijken valt.

Hartelijke groet,

Nel van der Schouw,

Petra Zweers

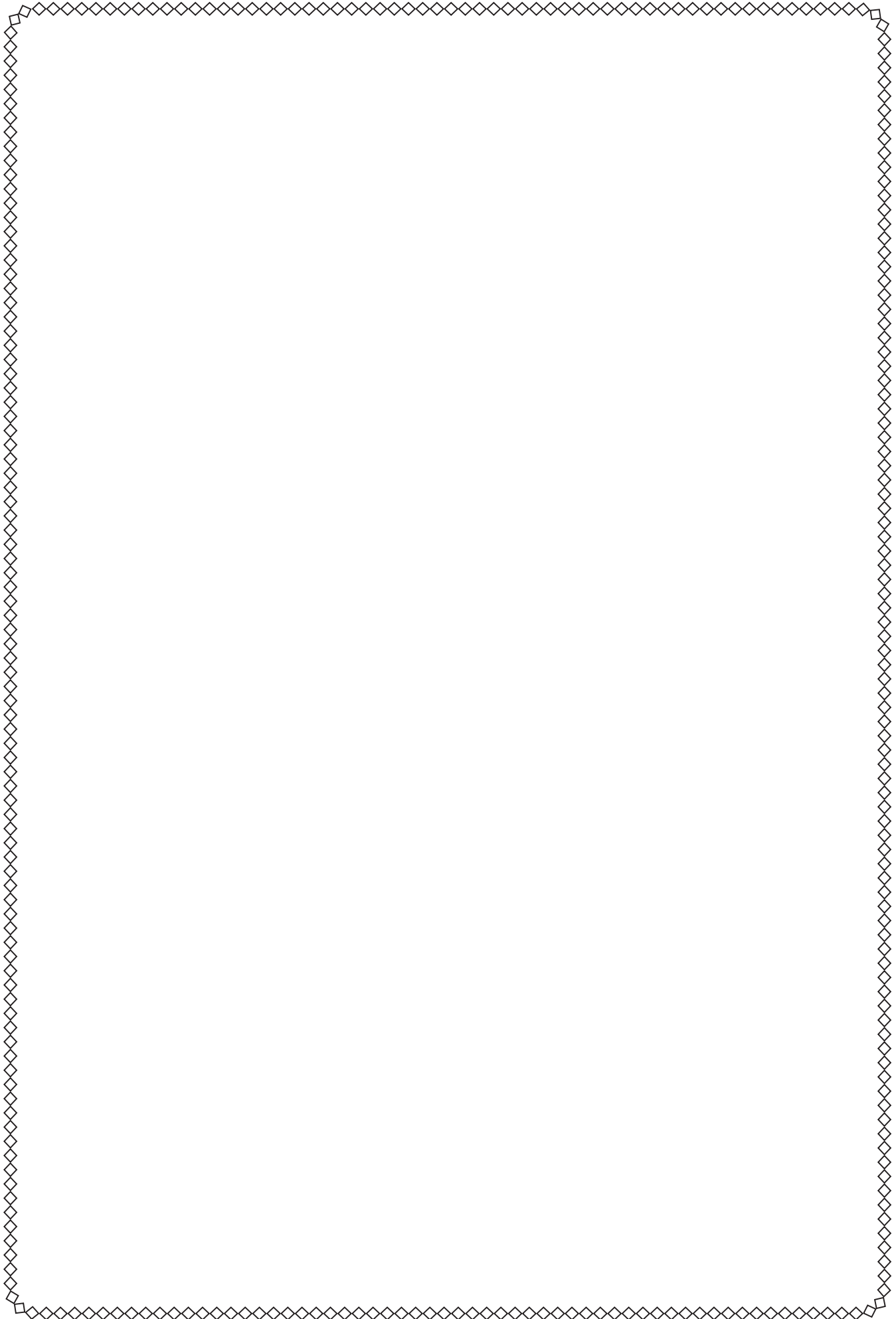
* Protestantse Gemeente te Sint-Oedenrode, Son en Breugel

Antwoordnummer 1592

5690 ZX Son en Breugel

Mondtjesmaat

Geveld door Corona

Ik kwam in het Cathrien omdat er een urologisch probleem was, natuurlijk in het weekend en ook nog op een avond ("zul je altijd zien"). De verpleger verloor mij snel van het ongemak, maar testte mij, omdat ik kortademig leek, ook op het coronavirus. Ik hoorde zeggen: "geen corona", en ik dacht: "hoe weten ze dat nu al?". Later begreep ik dat er twee testmomenten zijn: een voorlopige, direct aan het begin en de nauwkeurigste 24 uur later.

Zo kwam ik laat in de avond op de afdeling urologie terecht. Een lieve moslima zorgde ervoor dat ik op een één-persoonskamer kwam. Neen, niet omdat ik dominee ben (zoals dat vroeger in het Diaconessenhuis ging), maar omdat zij had begrepen dat mijn gehoor nogal slecht is en zei ze: "het moet voor u vreselijk zijn om op zaal te liggen als je bijna niets verstaat". Wat een schat van een meid!

Mij was een katheter aangelegd. En daardoor sliep ik voor het eerst in 30 jaar een nachtlang aan één stuk door! Voor zover dus geen probleem. Ik lag te genieten van de verzorging en ik hoorde zeggen dat de uitslag van de coronatest op zich liet wachten. Zo ging ik voor de tweede keer weer slapen, maar om half één werd ik toch wakker, want er stond een verpleegster aan mijn bed die zei: "we moeten u verhuizen, want u bent positief getest". Inmiddels weet ik dat de medische kwalificatie "positief" betekent: negatief voor de patiënt. Half slaperig dacht ik: "jemig, dus toch?!" Dom genoeg had ik het niet verwacht.

Er kwam nog een arts aan mijn bed, die troostend meedeelde dat ik een mild geval was. En zo werd ik midden in de nacht door de gangen van het ziekenhuis twee verdiepingen hoger naar de longafdeling gereden. Daar lag ik op een zaal van vier, maar ook nog een nacht alleen. Ik kwam er in de week dat de ziekenhuizen hun afdelingen hadden leeggemaakt voor de te verwachten toestroom van corona-patiënten. De dagen erna werden er drie zaalgenoten binnengereden.

Eén van de dingen die zo anders zijn dan thuis is de nacht. Er is toch steeds van allerlei te doen. Een hele nacht doorslapen, vergeet het maar.

Maar ook overdag was het moeilijk. Ik had mij bij twee zaalgenoten, aardige lui, al geëxcuseerd, dat ik niet aan het gesprek kon deelnemen. De vierde die binnenkwam zei ook niets... De man lag de hele dag op zijn rug naar boven te staren en keek geen TV. Eénmaal per dag kwam een klein vrouwtje hem bezoeken, helemaal ingekleed in plastic en dan smoezelden ze wat en daarna werd hij weer aan zichzelf overgelaten. Misschien wel iemand van de gereformeerde gemeente, dacht ik nog. Die zijn immers nogal op zichzelf en willen met de bozige buitenwereld zo weinig mogelijk te maken hebben.

Op zaterdag werd mij verteld dat een kerkvriend uit de Adventskerk in ernstige toestand op de ic van mijn afdeling lag. Toen pas realiseerde ik mij dat ik er nog niet eens zo erg aan toe was. Ik bleek wel kortademig, had koorts en hoestte, maar daar bleef het bij. Ik kreeg ladingen medicijnen, ook het veelgenoemde antimalaria-middel. Ja, ze doen hun best. Neen, ze doen meer dan hun best. Ik realiseerde mij steeds hoe bijzonder die verzorging van verplegenden, voedselverstrekkers en schoonmakers is. Het is absoluut niet ongevaarlijk voor ze, maar ze deden en doen nog steeds gewoon hun werk! Ja, bewonderenswaardig is dat! Terwijl vele zorgmedewerkers in de jaren daarvoor wegbezuinigd waren, blijken de overgeblevenen, onderbetaald, nu de reddingsboeien van de benarde samenleving te zijn. Hoe bizar is dat!

De hogepriesters van onze economie, de managers, die met onvoorstelbare salarissen aan de haal gaan, staan machteloos in deze crisis. Het enige wat nú telt zijn 'de handen aan het bed'. Zouden wij er wat van leren?

Toen ik lang geleden verpleegster Anneke Nieuwenhuizen leerde kennen als lid van 'mijn' jongerenleerhuis vertelde ze dat als iemand zijn kleren in de kast van de ziekenzaal hangt, die persoon daarmee zijn privébestaan ook aan de kapstok

hangt. Je wordt patiënt, letterlijk betekent dat *dulder*. Dat ging ik nu ook beamen. Ik was ontkleed: wèg gewaad, wèg dagelijkse kloffie, nauwelijks regie meer over eigen leven, ja, ik werd object.

Ooit was ik kerkganger in de geheel gevulde kapel van het Diaconessenhuis. Ds. Zoodsma begon de dienst met: "Onze hulp is in..." en toen hield hij ineens op, omdat de deuren openzwaaiden. "O", riep hij, "er komt nog een bed binnen!". De gemeente barstte in lachen uit. "Ja, dat zeggen wij hier" verzuchtte hij.

Ook ik werd object en gehoorzaam onderging ik wat moest. "Hebt u uw vla nog niet op?", vroeg de voedingszuster, "dan neem ik die nu maar mee, want te lang laten staan is onge-zond".

Toch bleef nog mijn pastorale hart intact. In de slapeloze nacht moest ik onafgebroken denken aan de doodstrijd van mijn kerkvriend Theo en hoe vreselijk dat voor zijn vrouw was, die naast hem mocht slapen in zijn laatste nacht. En aan mijn buurman dacht ik, die aan het eind van de middag was opgehaald om naar een ziekenhuis in Twente (!) te worden gebracht. Ik hoorde toen van mijn zaalgenoten dat hij Turks was en in onze stad woonde. Toen hij op een enorme brancard werd weggereden riep de zuster nog: "niet vergeten uw vrouw als u aangekomen bent te bellen!" *Achèrm* dacht ik en ik zag die man daar steeds liggen met open ogen starend in de nacht, ver van zijn geliefde vrouw, die, ook in grote nood, daar natuurlijk bijna nooit naar toe zou kunnen gaan omdat het zo ver is en daarom ook zo duur om er te komen... Vanwege al die dulders hoorde ik in mij die ontroerende, treffende woorden van Mattheus Verdaasdonk uit ons liedboek zingen:

*"Heer, herinner U hun luistrend
wakker liggen in de nacht,
en hun roepen in het duister,
de armzaligheid van hun kracht."*

De nevenpijnen van corona zijn minstens even erg. Maar ook dacht ik gedurig aan onze geschonden wereld. Ik ga al jaren gebukt onder het vaak terugkerend verwijt van sommige kerkgangers, dat ik in mijn preken zo negatief zou zijn. Ja, ik geef toe, dat ik niet altijd optimistisch ben. Maar is dat fout? Ik noem het eerder mijn realisme. Als je met open ogen naar de wereld kijkt, dan kun je niet anders dan uiterst verontrust te zijn. Maar ik heb nooit nagelaten om ook het Bijbelse visioen van een wereld van recht en vrede te proclameren en samen te laten bezingen:

*"Gezegend huis, dat op U bouwt
en torent in de tijd,
dat reikhalst naar de stad van goud,
naar vrede wereldwijd.
Godlof, in onze steenwoestijn
biedt Gij uw loofhut aan!
Roep ons tot pelgrims die van hier
gezegend verder gaan" (Sytze de Vries)*

Maar daartussen in staat Johannes de Doper, die ons toeroept: "Keer om!" Er komt geen nieuwe wereld als je je niet afkeert van de oude.

De nieuwe mens vraagt om nieuwe wegen. Ik liet steeds horen dat de kerk *de voorhoede zou moeten zijn van de nieuwe schepping*, zoals Professor Hannes de Graaf de eerste verzen van de Jacobusbrief weergeeft. Tenach (OT) en Evangelie (NT) vertolken ten diepste een ethisch appél. En ik betreur het zeer dat de kerken daar tegenwoordig (bijna) niets van laten horen! Met een mooi religieus gevoel komt de wereld echt geen stap verder. Juist nu, nu een virus de hele wereld in rep en roer brengt, zou moeten worden uitgeroepen, dat we ons moeten omkeren, omdat de wereld zich anders tegen ons zal keren. Zie, het gebeurt al, *merk je het niet!*

Al die dingen bedacht ik mij, terwijl ik onmachtig in mijn ziekenhuisbed lag. Ben ik een roepende in de woestijn?

Chris Mondt

Het woord is aan...

De Kusters in de Knoptorenkerk - 'Werkers van toen en nu' (Deel 2)

Periode Kosterteam. Ad de Bruijn, Marcel Janse, Fried v d Laar, Michiel van Seventer en Koos de Vries.

Vanaf ongeveer 2001 tot nu is dit team werkzaam om de diensten te ondersteunen. Kosterverjaaroosters werden opgesteld. Er werd alleen nog met draadloze microfoons gewerkt.

De dominees konden nu vrijelijk bewegen door heel de kerkzaal. De kanselmicrofoon werd overgezet op de kathedraal. Henk Rexwinkel hielp met de koop van een dubbel-cassette-deck, versterker en een mengpaneel. Ingevoerde kastjes. We kregen hele gebruiksaanwijzingen. Bij problemen kon we altijd weer teruggevallen op Henk en op Geert Prummel. Opgenomen cassettebandjes gingen naar zieke mensen thuis. Soms was het technische kastje ruw opengebroken door buitenkerkelijke gebruikers en waren ook de geluidsknoppen ontregeld, wat wel vervelend was.

De verwarmingsketel programmeerden Koos en Marcel 1 x per week vooruit voor de kerkdiensten, voor het Koor Cantecleer en voor het Roois Kamer Koor. Soms toonde de verwarming wel eens kuren, zodat mensen alsnog een dikke winterjas wilden aantrekken. Koos en Marcel kochten elk jaar een grote kerstboom, die met de nodige inspanning rechtop werd gezet en mooi werd versierd. Later is dit overgenomen door Peter en Joke de Koning. Het accent voor de kusters kwam steeds meer te liggen bij de kerkdiensten. Zoals stoelen netjes neerzetten, water klaarzetten, bijbel neerleggen, kiezen voor de juiste antipendia, verlichting aan doen, klok luiden, geluidsinstallatie verzorgen, draadloze microfoon aansluiten en de klok elektrisch luiden.

Periode Stichting Knoptorenkerk.

Sinds 2009 is er de Stichting Knoptorenkerk, met het doel om dit rijksmonument in stand te houden door het organiseren van kleinschalige evenementen op cultureel, maatschappelijk of religieus gebied. Dit loopt succesvol. Prima ondersteund door Peter en Joke de Koning, met inrichting, verzorging en catering. Het kosterteam werd veel werk uit handen genomen. Door vele gebruikers zijn de kusters er wel alert op dat de geluidsknoppen bij de dienst steeds de goede kant op wijzen. Het is voor de kuster nu goed werken.

Marcel Janse, een van de kusters. Maart 2020

V.l.n.r.: Ad, Fried, Marcel, Koos en Michiel

Corona en hoop

Ik belde met (redactie)collega Piet. Wat doen we met nummer 2 van Woord&Daad? We hebben net (17 maart) nummer 1 afgeleverd en nu staat het volgende alweer voor de deur. Wat hebben we te melden? Hebben we voldoende kopij? En er is sowieso geen kerkdienstenrooster voor de komende maanden. En hoe zit het met de schrijvers en de bezorgers? Kunnen die laatsten nog wel de deur uit? Zullen we maar niet een keertje overslaan? De meeste kerkleden worden toch op de hoogte gehouden door de digitale nieuwsbrief, soms twee keer per week.

Maar toch knaagde er iets bij ons beiden. De volgende Woord&Daad staat gepland voor 1 september, het nummer van startzondag. Dat is dan wel heel ver weg. Wat vindt de kerkenraad ervan? Ik belde Johan Zwart. Die had eenzelfde gevoel, eigenlijk veel sterker. Moeten we in deze moeilijke Corona-tijd juist niet méér contact hebben met onze gemeenteleden en vrienden van de gemeente? We missen al de persoonlijke ontmoetingen tijdens en na de wekelijkse kerkdienst en andere bijeenkomsten. Er is veel eenzaamheid, vooral onder de ouderen onder ons, die ook niet altijd bereikbaar zijn via internet.

Hoe langer we er over nadachten, hoe meer we overtuigd waren toch door te moeten gaan met het mei-nummer, desnoods wat simpeler, eventueel minder pagina's, minder artikelen. De bezorging moet ook te regelen zijn. En ja, na de Pasen belde Johan dat ook de kerkenraad het belangrijk vond juist nu de band met de gemeente niet te laten verslappen en de saamhorigheid te versterken.

Het is gelukt, weliswaar met twee weken uitstel! Nummer 2 ligt voor u, met dank aan de diverse schrijvers en de trouwe bezorgers. Het gebruikelijke dienstenrooster van Renny ontbreekt maar dankzij de nieuwsbrief van Jacques en Cora wor-

den we keurig op de hoogte gehouden van de wekelijkse (internet) kerkdienst uit Son of Eindhoven-Noord.

Er is de laatste weken veel gedebatteerd en geschreven over het verloop van de Corona-crisis, vaak over de schrijnende gevolgen in ziekenhuizen, verzorgingshuizen, scholen, noem maar op. Dramatische verhalen over brandhaarden in Italië, Spanje, Amerika, vluchtelingenkampen in Griekenland en elders. Ook wordt er steeds meer nagedacht over het tijdperk ná Corona. Hebben we ervan geleerd? Is er hoop op een betere wereld? Zo las ik een artikel uit NRC van 10 april, "Paasverhaal toont juist nu visioenen van betere wereld", geschreven door twee predikanten. En zo zijn er veel meer verhalen over de mogelijke positieve gevolgen van de huidige crisis.

Laten wij dat van harte hopen! In het Eindhovens Dagblad van enkele dagen terug zag ik op de voorpagina van de regio-sectie een grote foto van een luxe autoshowroom in Eindhoven met daarin een nieuw model Aston-Martin van 750.000 euro. De dealer vertelde trots dat hij al enkele bestellingen binnen had! Hoe is het mogelijk? Midden in de vreselijke crisis met duizenden doden en tienduizenden zieken, ook onder verplegend personeel, met tekorten aan materialen, met wanhopige, eenzame ouderen, met toenemende werkloosheid en schrijnende armoede, komt het ED met de primeur van een auto van 3/4 miljoen euro...

Je hoopt dat als de crisis voorbij is we niet terugvallen in onze oude gewoonten - ongebreideld consumeren, produceren, reizen (voor een weekendje naar Londen of Barcelona) en onze individuele genoegens nastreven, maar bewuster zullen omgaan met onze maatschappij en onze wereld. Dan heeft Corona ons toch een grote dienst bewezen...

Arie van der Harst (redactie)

DE OVERLEDENEN

Die wij verloren weten
wreed afgesneden van
ons menselijk bestaan
raken niet zoek, maar blijven

hun stemmen en hun namen
opnieuw gezien, gehoord
hun woorden, hun gezichten
planten zich in ons voort

alsof zij er nog waren
lopen zij met ons mee
door woestland en oases
zoeken zij zich een weg

wat in hun ogen blinkt aan
licht - wij zullen niet vergeten -
beweegt ons naar een overkant
waar mensen mensen heten

Kees Hermis

Uit: "Op de snaren van het licht"

DE OVERLEVENDEN

Beschadigd, niet gebroken
nemen zij zich weer bij
de hand, proberen zij

hun voeten, in land dat
sporen draagt van wat
niet wordt vergeten

zoeken zij terug zichzelf
wie zij geworden zijn -
tastend in mist naar licht

want in hun ogen schittert
een onaantastbaar weten
gelittekend in het gezicht

dat zij die overleven
tot leven zijn verplicht

Kees Hermis

Uit: "Op de snaren van het licht"

Kees Wisse stuurde ons deze gedichten uit zijn bundel "Op de snaren van het licht" die in juni verschijnt met de volgende toelichting:

"Op de snaren van het licht" is een bloemlezing gedichten die is samengesteld rond het kernwoord licht.

Het licht wordt gezocht in de relatie die mensen aangaan met elkaar en met het onverklaarbare Mysterie van hun bestaan.

In die zin doen deze gedichten verslag van de zoektocht naar verbinding en zijn ze te kwalificeren als religieuze poëzie. Het eerste en laatste woord is derhalve aan het licht.

Bedankt Nora!

Op 22 april ontvingen wij het bericht dat Nora van Vliet op 89-jarige leeftijd in Son is overleden. Als redactie van Woord&Daad zijn wij haar dankbaar voor de vele jaren (ik geloof meer dan 25 jaar) dat zij met veel enthousiasme en inzet de bezorging van ons kerkblad heeft geleid. Zij deed dat op de ouderwetse manier, met getypte velletjes papier, regelmatig met de hand aangevuld met mutaties in de adreslijsten. Zij had de distributie perfect georganiseerd in hoofdverdelers en wijkbezorgers, jarenlang nog samen met de Petrus' Banden parochie van Son. De oplage bedroeg toen meer dan 2500 stuks. Met haar kleine auto leverde zij de pakken drukwerk op de hoofdadressen in Son en Sint-Oedenrode af. Toen haar gezondheid achteruitging moest zij haar taken overdragen. Sigfried en Greet Hagen namen haar taken over en Ko de Rooij - enige jaren geleden overleden - nam de digitalisering van de adreslijsten voor zijn rekening. Later namen Fred Isarin en Johan Ero de bezorging over, terwijl Poppe Onrust de computerlijsten bijhield.

Op de rouwadvertentie had de familie de volgende tekst toegevoegd: "Het mooiste wat je kunt achterlaten zijn sporen van liefde en dankbaarheid". Nou, die sporen heeft Nora zeker ook in onze gemeente achtergelaten.

AvdH (red.)

Actie supermarkt Plus

Bij de actie van de supermarkt Plus ben ik zegeltjes gaan sparen voor de Voedselbank Best. Ik had het plan om bij de avondmaalviering in mei de dozen mee te brengen. Na een oproep aan de gemeenteleden, kreeg ik veel zegeltjes, ook mijn kinderen en burens deden mee. Helaas ging mijn plan niet door i.v.m. corona. Ik heb de dozen, het waren er zes geworden, zelf gebracht. Men was er heel blij mee. En de Voedselbank Best dankt jullie hartelijk.

Anneke Kauffmann

Bericht uit het Diaconaal Inloophuis 't Hemeltje

Vanuit het inloophuis ontvingen wij een nieuwsbrief die wij u niet willen onthouden:

Beste mensen,

Sinds eind februari worden we in Nederland direct geconfronteerd met het coronavirus. Dat heeft een behoorlijke weerslag op onze samenleving. Ook als inloophuis ontkomen we niet aan het nemen van vergaande maatregelen.

Eind februari nemen we contact op met de GGD om te vragen welke maatregelen we moeten nemen. Dat zijn de bekende maatregelen (Was je handen regelmatig, hoest en nies in de binnenkant van je elleboog, gebruik papieren zakdoekjes). Ook aan het schoonmaken van ons huis worden strengere eisen gesteld. We kunnen op deze manier even vooruit. De eisen worden medio maart strenger met name voor Brabant. Vanaf 11 maart mogen alleen de echte daklozen nog in huis komen. De thuisloze mensen (? - red.) wordt gevraagd thuis te blijven. Deze maatregelen zouden blijven staan tot 31 maart. Alle mensen die binnen komen worden eerst getemperatuur. Als ze geen koorts hebben, mogen ze naar binnen. Maar de tijd haalt ons in.

Na bestuurlijke overleg besluiten we 14 maart om met name onze oudere vrijwilligers niet meer in te roosteren voor huiskamerdiensten. We zijn zondag 15 maart nog open, maar er zijn geen maaltijden meer. Vanaf die maandag 16 maart gaat het snel met alle maatregelen. We besluiten dat er nog maximaal 25 personen in huis mogen komen. Gelukkig is het mooi weer en kunnen mensen in huis en in de tuin zitten. Zo spreiden we de groep. 't Hemeltje is nu tegelijk open met de inloop van het Leger des Heils (Visserstraat) en met de extra inloop bij Ervaring die staat (Kanaaldijk). We zijn alle drie tegelijk open van 11 tot 14 uur. Zo kunnen we de groep daklozen spreiden. Het team dat werkt op deze dagen bestaat uit een werker, een maatje en een paar (jonge) vrijwilligers. Ze werken met handschoenen aan en houden afstand. We blijven mensen temperaturen voor ze binnen mogen; het blijft verplicht dit te doen. Na een week scherpen we de eisen verder aan.

Alleen de buitenslapers laten we nog binnen (er zijn 24 uursplekken gemaakt waar mensen ook kunnen verblijven, zie verder in de brief). We laten maximaal 10 personen binnen. Komen er meer mensen dan moeten ze wachten tot er iemand weg gaat. Het is niet anders. De tafels staan op zo opgesteld dat er 1,5 meter tussenruimte is. Mensen moeten blijven zitten en niet gaan lopen. Iedereen moet zich houden aan deze 1,5 meter, gasten en werkenden. Dat is moeilijk. Dat betekent koffie op de rand van de tafel, weg lopen en dan mag iemand het kopje pakken. Het team wordt kleiner, ze werken nog met vier personen. Op deze manier is het nog even vol te houden, tot...??

Dat gebeurt in huis, maar ook in Eindhoven zit men niet stil. Vanaf 16 maart is er een crisisteam ingesteld door de gemeente dat dagelijks overleg voert. Er is een draaiboek om te kunnen optreden. We worden per mail op de hoogte gehouden van alle ontwikkelingen. Er zijn nu drie plekken met 24-uursopvang gemaakt waar daklozen kunnen slapen en verblijven. Deze mensen hebben dus een plekje. Maar ook daar geldt: met gepaste afstand. De mensen die hier verblijven komen nu niet meer in de inlopen. Deze plekken worden door NEOS, Leger des Heils en Springplank 040 gefaciliteerd. Het crisisteam heeft veelvuldig overleg met de straatarts dr. Meulenstein, wat te doen en hoe te handelen bij verdachte gevallen. Dat geldt als mensen koorts hebben, veel niezen; de bekende verschijnselen hebben. Er zijn plekken gemaakt waar mensen in afzondering en eventueel in quarantaine kunnen gaan als ze besmet zijn. Er is ook overleg met het crisisteam over hoe het gaat in de inlopen. We blijven elkaar informeren om tot een werkbare situatie te komen en te blijven.

Maar wat doet dit nu met ons, met de werkers, met de vrijwilligers, het bestuur? Het is een spannende periode. We houden als bestuur de vrijwilligers per mail op de hoogte van de gang van zaken. Daarnaast is er ook veelvuldig telefonisch overleg. Om de dag is er overleg tussen het dagelijks bestuur en Margareth: werkt het zoals we afgesproken hebben. Het huis kan dankzij de inzet van onze werkers en een aantal vrijwilligers openblijven. Dat vergt wel wat van de mensen. Dan is het goed dat er bedankjes komen voor de mails, dat onze mensen een hart onder de riem wordt gestoken door een klein berichtje. Het zijn onze kanjers.

Namens het bestuur ZWO,

Jeannet Venekamp

Johan en Tonny Meij; herinnering

Zondag 8 maart 2020, de laatste kerkdienst voordat de corona crisis het houden van diensten verhindert. Voorganger is Chris Mondt. Organist is Johan Meij; zoals bijna altijd is ook zijn vrouw Tonny aanwezig.

Vanaf 27 december 2015 is Johan één van onze organisten. Februari 2016 ging ik bij hem en Tonny op bezoek om hem te interviewen voor Woord&Daad (W&D, 2016, #1). 'Je viert wat je gelooft en je gelooft wat je viert', zijn motto, stond er boven dat interview.

Hij zal vanaf dan ieder jaar 5 à 6 diensten begeleiden. Hij is ook organist in Nuenen en Geldrop. Tonny vergezelt hem bijna altijd.

Johan nam zijn motto heel serieus, merkte ik de afgelopen jaren. Meestal, als ik er was, sprak ik hem na afloop van de dienst. Zo ook de 8ste maart.

Johan heeft altijd aparte bewerkingen en voorspelen van de liederen, die we zingen. En deze keer vraag ik hem, waar hij die toch vandaan haalt. Johan is al jaren lid van de KVOK, zo blijkt. Dat is de Koninklijke Vereniging van Organisten en Kerkmusici. Hun blad Muziek en Liturgie bevat iedere keer een voorspel of bewerking van een lied uit de liedbundel. Johan heeft ze allemaal bewaard. Dat is één van zijn bronnen. Al gauw heeft Johan zijn koffertje erbij gehaald om mij zijn muziekmap te laten zien, en daarmee zijn voorbereiding op de

dienst van die dag. Die voorbereiding kost hem ongeveer een dag, vertelt hij, en dat vindt hij nog leuker dan het eigenlijke spelen in de dienst. Eén blaadje muziek heeft hij gisteravond nog zelf geschreven. Ik moet van hem lid worden van de KVOK; de volgende keer zal hij voor mij een exemplaar van Muziek en Liturgie mee brengen.

Kortom, 'je viert wat je gelooft en je gelooft wat je viert', is nog steeds het motto van deze gedreven en toegewijde organist, in de taakopvatting van zijn diensten, ca. 20 in een jaar!!

Zondag 5 april, 2020, 's avonds; een nieuwsbrief van onze kerk...

Johan is gisteren overleden, en Tonny twaalf dagen daarvoor. Hij heeft in het ziekenhuis de uitvaart van Tonny in een livestream meegemaakt.

Maandag 6 april 2020, schrijf ik deze herinneringen voor het komende nummer van Woord&Daad.

De tijden zijn onzeker; je kunt vandaag maar beter doen waar je morgen misschien niet meer aan toe komt.

Piet H. Oosting

Kranslegging

De burgemeester van Meierijstad legde op 4 mei bij zeven oorlogsmonumenten in deze gemeente een krans, ook in Sint-Oedenrode bij het monument naast de Dommel bij de Hambrug.

Een ongewone herdenking, zonder publiek, op een ongewoon tijdstip, 's ochtends rond 11.00 uur. Een sobere plechtigheid, waarbij vertegenwoordigers van het Oranje comité, van oorlogsveteranen en van de protestantse gemeente en de Odaparochie aanwezig konden zijn.

Petra Zweers en Robert van Aken, pastoor van de Odaparochie, legden samen bloemen namens onze gemeente en de parochie.

Afscheid van Joke

Dezer dagen hebben wij ook afscheid moeten nemen van Joke den Hamer. Zij kampte al langer met een ernstige ziekte, maar heeft haar moedige strijd uiteindelijk moeten opgeven. Op 2 mei is Joke overleden.

We kenden haar allemaal. Zoals op de rouwkaart staat vermeld, altijd opgewekt, positief en dankbaar en een steun en toeverlaat voor velen. Een verbinder van mensen. Actief in de gemeenschap, ouderenzorg, het Rode Kruis, de Hartstichting, het kerkenwerk. Zij was jarenlang actief in het pastorale werk en betrokken bij allerlei andere activiteiten in onze kerk. Zeker niet te vergeten de koffiebijeenkomst na de zondagse kerkdienst. Zij was ruim 25 jaar geleden initiatiefnemer en heeft al die jaren de organisatie gerund incl. de wekelijkse roosters van de 'koffieschenksters'. Wat een gezellige en belangrijke ontmoetingen zijn dat geworden! We zullen ons haar in grote dankbaarheid herinneren.

Red.

Kerkdiensten

Laatste (?) nieuws rond de kerkdiensten

Zoals u elders kunt lezen vreesden we dat kerkdiensten misschien tot 1 september niet mogelijk zouden zijn. De inkt van dat bericht was nog niet droog of er kwam een bericht van de classispredikanten dat we misschien vanaf 1 juni al voorzichtig, met maximaal 30 mensen zouden mogen oefenen, om dit na 1 juli uit te breiden tot 100 mensen. Toch vragen wij ons sterk af of we nu zo'n haast moeten maken. Uiteraard worden de diensten en de bijbehorende ontmoetingen node gemist, maar door vroegtijdig bij elkaar te komen lopen we een extra risico dat wij toch niet zouden willen nemen. Het lijkt er dus op dat wij in ieder geval in juni nog op de huidige manier met internet diensten vanuit de Johanneskerk door zullen gaan. Om deze reden vindt u hieronder het rooster voor de maanden juni en juli. Daarbij aantekendend dat wij steeds zullen proberen om ook iemand uit Son mee te laten doen. We leven echter in dynamische tijden dus dit bericht kan al weer achterhaald zijn op het moment dat u het te zien krijgt.

Houdt daarom de nieuwsbrief en onze website

(<http://www.pgsintoedenrodesonenbreugel.nl>) goed in de gaten.

Inmiddels ontvingen wij nog een latere mededeling over de kerkdiensten. Zie het artikel van Johan Zwart op pag. 4 (red.)

Rooster Johannes gemeente

07 juni	Ds. B. van Haarlem
14 juni	Ds. K. Wuijster
21 juni	Ds. B. van Haarlem
28 juni	Ds. K. Wuijster
05 juli	Ds. K. Wuijster
12 juli	Ds. B. van Haarlem
19 juli	Ds. K. Wuijster
26 juli	Mw. B. van der Zwaag

Familieberichten

OVERLEDEN

13 maart	Dhr. W. Maas, 91 jaar Vijverlaan 84, 5691 ER Son en Breugel
08 april	Dhr. G.P.H. Olthuis, 79 jaar Ijssellaan 23, 5691 HA Son en Breugel
22 april	Mw. L.P. van Vliet-Moerman, 89 jaar Corr. adres: Pieter Calandlaan 97H, 1065 KK Amsterdam
02 mei	Mw. J.H. den Hamer-Noordam, 80 jaar Corr. adres: Duinlaan 18, 5691 EJ Son en Breugel

Laten wij meelevens met de nabestaanden en hen dragen in onze gebeden.

BEDANKT

Blij verrast was ik toen Wies van Nes me kort na het overlijden van Wil een mooi dieprood boeket bracht namens de kerkgemeente. Heel hartelijk dank en vriendelijke groet voor eenieder.

Juliette Maas-van Dieten

UITZENDING DIENSTEN VIA INTERNET

Diensten in Son worden uitgezonden via het Internet: www.kerkomroep.nl en kunnen desgewenst ook later worden beluisterd

Wegwijzer

KERKGEBOUWEN

Kerk van de Eenheid in Christus, Zandstraat 26, Son, tel. 0499-477757.
Beheerder: dhr. P. Greijdanus, tel. 06-18625439.
Knoptorenkerk, Kerkdijk 8, St.-Oedenrode, tel. 0413-479067.
Contactpersoon voor gebruik of verhuur: dhr. P. de Koning,
Stichting 'Knoptorenkerk', tel. 06-23916912.

KERKELIJK WERKER

Mw. P. Zweers,
tel. 06 587 744 50
e-mail: kerkelijkwerker@pgsintoedenrodesonenbreugel.nl
Werkdagen: maandag, dinsdag en woensdag.

COÖRDINATOR KERKDIENTEN

Mw. R. van der Lugt, tel. 0499-474227, e-mail: lugt.kerk@kpnmail.nl

KERKELIJK BUREAU

Postadres: Postbus 197, 5690 AD Son.
Het kerkelijk bureau is gevestigd in de kerk aan de Zandstraat in Son en is iedere donderdag geopend van 09.00-11.00 uur.

KERKENRAAD

Scriba: dhr. A. F. Vink,
tel. 06 239 565 20, e-mail: scribaat@pgsintoedenrodesonenbreugel.nl

AMBTSGROEP BEHEER

Secretariaat: Postbus 197, 5690 AD Son.

- De kerkelijke bijdragen kunnen worden overgemaakt naar bankrekening NL78 ABNA 0482 3701 65 t.n.v. de Protestantse Gemeente te St.-Oedenrode, Son en Breugel.
- Rekeningen kunnen worden gestuurd naar de penningmeester via het kerkelijk bureau.
- Wijzigingen in persoonsgegevens in verband met geboorte, huwelijk, overlijden of verhuizing s.v.p. doorgeven aan de ledenadministratie via het kerkelijk bureau. Een geboortekaartje of verhuisbericht is voldoende.

DIACONIE

Secretariaat: Postbus 197, 5690 AD Son.
Bankrekening: NL45 RABO 0148 2257 21 t.n.v. Diaconie van de Protestantse Gemeente, St.-Oedenrode, Son en Breugel.

Werkgroep Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking (ZWO)
Bankrekening: NL79 INGB 0003 7524 98 t.n.v. Werkgroep ZWO te Son.

FAMILIEBERICHTEN

Voor plaatsing in dit blad op te geven aan dhr. T. Waanders, Hoogenberg 5, 5691 DN Son, tel. 0499-472721, of door toezending van geboortekaartje, huwelijksaankondiging of rouwannonce.

CONTACT

Voor vraag om contact en/of bezoek, om welke reden dan ook kunt u bellen:
Voor Son en Breugel: Mw. A. Kauffmann, tel. 0499-471879.
Voor Sint-Oedenrode: Mw. T. Siertsema, tel. 0413-287697.

HULPGROEP 'OMMEKAAR' ST.-OEDENRODE

Verricht hand- en spandiensten. Telefonisch te bereiken:
maandag van 09.30-10.30 uur, tel. 0413-472066 (b.g.g. 0413-474765) en
donderdag van 12.30-13.30 uur, tel. 0413-474765 (b.g.g. 0413-472066).

WEBSITE GEMEENTE

www.pgsintoedenrodesonenbreugel.nl

INTERKERKELIJK DIACONAAL OVERLEG

Mw. Chr. Drubbel, e-mail: chrisdrubbel@gmail.com

VRIJWILLIGERSSTEUNPUNT

Bereikbaar via het CMD, Europalaan 2, 5691 EN Son en Breugel, op werkdagen van 9.00-13.00 uur (telefonisch bereikbaar tot 17.00 uur, tel. 0499-491470).
Of via e-mail: vrijwilligerssteunpunt@levgroep.nl

ARM-IN-ARM GROEP

Mw. D. van den Nieuwenhuijzen, tel. 0499-475697.